

[Socialministeren.]

Side findes for at skaffe de arbejdsløse Beskæftigelse, er af stor Betydning for Arbejdsløshedens Afhjælpning og følgelig i saa vidt Omfang som muligt bør opmuntres og støttes, har man ment at burde tilstræbe en Ordning, hvorved Kommunernes Ekstraudgifter ved at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse i hvert Fald ikke bliver større, end Tilfældet var for Socialreformens Vedtagelse.

Lovforslaget gaar derfor ud paa, at saafremt en Kommune for at skaffe de i Kommunen bosatte arbejdsløse Beskæftigelse i Stedet for offentlig Hjælp iværksætter kommunale Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse, kan Kommunen erholde mellemkommunal Refusion for en vis Del af Udgifterne til Arbejdsløn, for saa vidt Arbejdet er godkendt af det Nævn; jeg straks skal komme til. Adgang til at erholde Refusion gælder dog kun, for saa vidt angaar Arbejder, ved hvilke den ugentlige Arbejdstid for den enkelte Arbejder ikke overskrider 36 Timer, og endvidere Arbejdsløn, der udbetales for det (de) Tidsrum, i hvilket de ved Arbejdet beskæftigede Personer vilde have været henvist til at søge Hjælp hos Kommunen, eventuelt Arbejdsløshedskassen, saafremt de ikke havde faaet Beskæftigelse ved paagældende Arbejde. Det er derhos en Betingelse, at Arbejdet fortrinsvis staar aabent for dem, der har gjort, hvad de kunde, for selv at sikre sig gennem Arbejdsløshedskasser; altsaa for arbejdsløshedsforsikrede, der enten er uden Adgang til Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, eller for hvem en Deltagelse i Arbejdet er paakrævet som Supplement til den forsikringsmæssige Understøttelse for at undgaa, at der før eller senere maa ydes offentlig Hjælp.

Den Del af Udgifterne til Arbejdsløn, der er Genstand for Refusion, andrager pr. Arbejdsdag (paa mindst 6 Timer) for Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner for Forsørgere 3 Kr. og for Ikke-Forsørgere 2 Kr.; for Købstæder og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyggere for Forsørgere 3 Kr. og for Ikke-Forsørgere 1 Kr. 75 Øre og for det øvrige Land for Forsørgere 2 Kr. 25 Øre og for Ikke-Forsørgere 1 Kr. 50 Øre for hver, dog at disse Beløb er sat i et vist Forhold til Lønnens Størrelse.

I § 2 foreslaas nedsat et Nævn, bestaaende af Amtmanden, et af Den danske Købstadforening valgt Medlem, der skal

være Medlem af Kommunalbestyrelsen i en af de i Amtsraadskredsen beliggende Købstæder, samt et af Amtsraadet for vedkommende Amtsraadskreds valgt Medlem, der skal være Medlem af Kommunalbestyrelsen i en af de i Amtsraadskredsen beliggende Landkommuner. Amtmanden er Nævnets Formand. For Københavns og Frederiksberg Kommuner Vedkommende træffes Afgørelsen af Socialministeriets Arbejdsudvalg, hvis Sammensætning er bestemt i Arbejdsløshedsloven.

De følgende Bestemmelser er ikke af særlig afgørende Betydning.

Fra mange Sider er der i det sidste Halvaar sket Henvendelser til mig om at træffe en Ordning med det Hovedformaal, som dette Lovforslag har. Baade fra kommunal Side, navnlig fra Sogneraadforeninger, men ogsaa fra Købstæderne og fra privat Side har man hævdet, at der var mange Kommuner, som veg tilbage for at sætte Arbejde i Gang, fordi det kostede dem for meget. Jeg har derfor foreslaaet, at Loven skulde træde i Kraft allerede den 1. December d. A. for at faa Virkning saa hurtigt som muligt i den tilstundende Vinter, og jeg tror, jeg tør gaa ud fra, at den høje Rigsdag efter dette Lovforslags hele Karakter vil undergive det en baade hurtig og velvillig Behandling.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er kendt for det høje Ting, det er *Forslag til Lov om Tilskud ved Merbeskæftigelse*.

Lovforslaget er enslydende med det tidligere fremsatte og gaar altsaa ud paa i visse Tilfælde, for saa vidt det er muligt, at forøge Beskæftigelsen ved Hjælp af offentlige Tilskud, der holder sig inden for Arbejdsløshedsunderstøttelsens Grænser. Socialministeren kan, naar Handelsministeren udtaler sig herfor, tilstaa Virksomhederne saadanne Tilskud paa Betingelse af, at Ydelsen af Tilskud vil medføre en effektiv Forøgelse af Beskæftigelsesgraden, at den paagældende Forøgelse af Beskæftigelsen ikke vil medføre, at andre Virksomheder maa indskrænke deres Produktion, og at der i det hele taget ikke gennem Tilskuddet kan blive Tale om en Forringelse af Produktionsmulighederne.

Under Hensyn til Ønskeligheden af at begrænse Arbejdsløsheden og fremme Beskæftigelsen ad enhver mulig Vej og til Vanskelighederne ved vedblivende at fremskaffe de store Millionbeløb til Understøttelse, som i øvrigt hverken for de arbejdsløse eller fra Samfundets Side er en til-